

[Agerschou]

municipalbestyrelser er ansvarlige. Det tror regeringen ikke på; derfor vil man foretage en nedsættelse af tilskuddene til kommunerne svarende til det beløb, hvormed nettodriftsudgifterne på regnskabet for 1986 overskrider regnskabet for 1984.

Det er meningen, at halvdelen af beløbet skal inddrages efter den ordinære bloktilskudsnøgle. Her foreligger der det interessante problem, at regeringen og de radikale har en aftale om, at bloktilskuddene helt skal forsvinde pr. 1. januar 1987. Der er altså ikke noget at inddrage af. Det problem kommer man i bemærkningerne let om ved; der står bare, at vedtages en sådan lovgivning, vil regeringen søge hjemmel til at inddrage 1987-reguleringen på anden måde. Det er åbenbart et princip for indenrigsministeren, at kommunalbestyrelsesmedlemmer længst muligt skal svæve i uvished om, hvordan tingene skal ske.

En vedtagelse af forslaget vil øge skellet mellem rige og fattige kommuner. Det vil endegyldigt ødelægge enhver idé om kommunal selvforvaltning. De enkelte kommunalbestyrelser vil blive reduceret til administrationer for statsmagten og ikke andet. Beslutninger i de nye kommunalbestyrelser skal for fremtiden tages med indenrigsministerens pistol i ryggen.

SF vil bekæmpe dette lovforslag med alle til rådighed stående midler både her i folketinget og i amter og kommuner. Vi vil bestrebe os på at få et grundigt og meget langvarigt udvalgsarbejde, så alle mulige konsekvenser af forslagets eventuelle gennemførelse kan komme for dagens lys.

Ole Vig Jensen (RV):

Det er fremgået af den debat, der er gået forud i forbindelse med behandlingen af de andre af indgrebsforslag, at regeringen og det radikale venstre er enige om den overordnede målsætning for den økonomiske politik. Vi har nu tilrettelagt en politik, som gennem 2-3 år har givet i virkeligheden ganske bemærkelsesværdigt positive resultater på områder, som er væsentlige for udviklingen i den samlede økonomi.

Ikke alle resultater er lige tilfredsstillende, og i dag har vi særlig opmærksomheden henvendt på ubalancen i vores forhold over for udlandet, når det gælder betalingsforpligtel-

serne. Regeringen har på denne baggrund fundet det nødvendigt at foreslå de indgreb, som der er fremsat forslag om her i dag.

Hr. Henning Rasmussen benyttede lejligheden til at citere mig fra en debat for en måneds tid siden, hvor jeg havde sagt, at det radikale venstre ingen planer havde om at foretage indgreb i de kommunale budgetter. Det havde det radikale venstre ikke, og det har vi heller ikke nu, men regeringen har fremsat forslag, som vi nu skal tage stilling til, og som på nogle områder er velbegrundede set i forhold til den økonomiske udvikling.

Det kunne måske være rigtigt at minde de socialdemokrater, der ikke kan huske det, om, at de, der evindeligt har talt om indgreb i den økonomiske politik, har været socialdemokratiet med dets politiske ordfører, hr. Svend Auken, i spidsen. Jeg skal gerne gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at hr. Svend Auken den 13. september i år i Aktuelt sagde følgende:

»Regeringen vil i 1986 blive tvunget til økonomiske indgreb af et hidtil uset omfang, hvis ikke den omgående vil gøre noget for at forbedre udviklingen i betalingsbalanceunderskuddet.«

Og hr. Svend Auken fortsatte:

»Med den nuværende katastrofale udvikling i underskuddet over for udlandet er det meget drastiske indgreb, der skal til.«

Det er socialdemokratiet, der mere end nogen andre har gjort sig til talsmand for, at der skulle foretages indgreb, og nu foreligger der så forslag til justering af den økonomiske politik.

Fra radikal side mener vi, det er rigtigt at forsøge at dæmpe anlægs- og investeringsaktiviteterne i den offentlige sektor, herunder i kommunerne. Vi mener også, det er rigtigt at sikre, at det offentlige forbrug i den kommunale sektor ikke udvides. Risikoen er til stede, og det vil være til skade for både løn- og prisstabiliteten i vores samfund.

Det er kendt, at der i den kommunale budgetlægning for 1986 i forhold til den henstilling, regeringen har givet, og som de kommunale organisationer har erklæret sig enige i, er tale om en overskridelse på et sted mellem 3 og 4 mia kr. Hvis en sådan udpumpning fandt sted, ville det være en trussel mod den økonomiske politik, som det radikale venstre ville finde overordentlig betænkelig.